

UMĚNÍ V OČÍCH BLBCA V HASIČSKÉ UNIFORMĚ

/Neděle 25. 7. 1995 - knihkupectví Portál/

Blbec jsem samozřejmě miněn já, umění Červinkovy mazanice. Čtenáři, jenž červenáš studem, klid. Ani mě to jméno do jisté chvíle neříkalo vůbec nic. Do chvíle, v níž mě Pernica požádal o jakousi výpomoc. Byl pátek, Koruna hučela a já bych slíbil modré z nebe. Pernicovo líčení bylo ostatně tuze lákavé. Vernisáž - pití - oheň - jídlo - vystoupení - Facka - Červinka - a já, co by objednaný narušoval, který si může dovolit absolutně všechno. /Prostátní charakter smluvného jednání z mé strany se naivní mysli vyjevil pozdě./

Ze nedělního podvečera jsem bojoval se svědomím. Hlava, zba-vená iluzí víkendovou parbou, měla dokonale jasno. Na všechno se vysrati! Leč smysl pro povinnost představoval nezloannou páku, jíž jsem byl nakonec rozhybán. /Blbec na druhou! - kvůli tomu mi uteklo Prasátko/

Na místě sáně již bylo ustájeno několik muflonů, kterým Gajdosík přecovádel všemožné kousky rejstříky své Yamahy. Seděli, čuměli, tleskali, seděli, čuměli, tleskali. Ze hočinu se zdálo, že něco není v pořádku, i když mi i tak, vzhledem k přítomným, program připadal navýsost bohatý, snad až komplikovaný. Nikdo nevěděl, kdy se vlastně začne. Janoušek se pokoušel o záchranu vytváření čínorodé atmosféry. "Je málo židli! Je málo židli!", popojíždění autem, bezcílné pobíhání a tak. /Blbec na třetí! - já ty židle pomáhal nosit./ Facka pomalu nervozněla. Pernica se snažil vysvětlit, co budu dělat, ale chápal to snad ještě méně než já.

Červinka se nakonec přece jen zjevil. Byl to takový stereo-och, s podivně exaltovaným chováním. V žilném tempu se umlu- vilo, že budu z balkonu volat "Repo nezdrá!" a abych vypadal ko- micky, obléknu hasičskou uniformu. Vůbec jsem se nepokoušel do- myslet, co bude a poslušně sebou nechai manipulovat.

Zoufalost mého postavení krystalizovala v odsuzujících po- hledech p. Borise a p. P. Gogoly. Ti ovšem nebyli jediní. Křáč- ai stáhla ústa do nepřičetného úsměvu. Ohromná zábeva pro vype- tlance, kteří aplaudují při uprnutí kdejakého mazala.

Záchrana přikvačila v sterořeckém stylu. Deus ex machina měl podobu prátřeže mračen. "Člověk se tak snaží a zatím..." Janoušek byl na infarkt a všichni chlastali jeho víno, šleparli po sobě v úzké chodbě antikvariátu a dělali pět!, zatímco čer- vinka žvanil a žvanil. Facka odehrála své ve stísněných prosto- rách /nepochybně senilní stařec jejich pantomimickou scénku za- chytil na kazetofon/, aniž jsem byl požádán o jakoukoli formu spolupráce /původně jsem měl držet nějaký plakát - ovšem pod- šírým nebem - HAHHAHA/ a večírek zase opanoval Gajdosík a jsem podobní zaklínáči hadů.

Štítivě jsem svlékl vtipný kostýmek a schoval se za ano- nymitu klubu homosexuálů na plech. Konenče to byl fajm mejdan. Závěr vůbec nepůsobil "odosobněně" /J. Xandová/. I má hrdost dostala jakous takous náplast. Spolu s ostatními jsem se nechai vyhodit až za cenu hodinu odpírání flásky. Ovšem apokalyptický dojem už nemohl být vytlačen. Každým lokem pak ve mně sílilo odhodlání odolat všem podobným nabídkám, pozváním - ano i pros- bám, byť od sebelepších kamarádů. Zažil jsem několik vernisáží a všechny stály za hovno. Ta poslední udělala ze všeho nesnesi- telnou sračku, v níž se dál nehodlám ráchat,

K Ř E Č Í K

Potom co Pipin ztratil půdu pod nohama, když v jediném dni zklamal ve dvou oblastech najednou ... /// Odehrávalo se to v hospodě Na marnosti - Míru v ten koncertní podvečer, kdy příliš mnoho lidí vyrukuje se svou patologií na odiv, aniž by si bylo schopno všimnout jiných. Halasilo se. O zeď, myslím, někdo opřel černovlásku, atd.

Pipin chtěl ukázat , jak se mají balit ženský, a přes jednu upadl, až si ušpinil jeden ubrus své bundy. Děvče roztomile zaskočené k nám /rozuměj ke mně a Karáskovi, Davida jsme schovali za popelník/ se zájmem přistoupilo a ptalo se, co bychom chtěli . Než jsme si ji dokázali vtipně získat, Pipin prohlásil že mrdat, atd. To upřímné děvče nabídku odmítlo.

Poněkud zahanbený Pipin zkusil vyprovokovat alespoň rvačku jako demonstraci svých schopností se sousedem Klapálkem /pikantní na věci je, že Klapálek je prasynovce generála Kutlvaška/, až se mu to podařilo. I když jsme Pipinovi fandili, jeho ubrus vytřel několik dalších kaluží. ///, ... začal tedy poznenáhlu propracovávat poslední oblast, v níž si myslí, že vyniká hudební exhibicionismus. A tak kudy chodí, trousí ledabylé poznámky o rodícím se "Křečíkovi." Je jen otázkou, zda vystihne ten okamžik mezi dýchavičnou životaschopností jeho potratu a oběšením se přenošeného slůněte. Na druhou stranu Pipin nerodí poprvé a v jeho týmu operuje i zkušený David, který pracuje se skalpelem nenuceně a hlavně rychle.

Nebudu se jako laik zabývat hudební stránkou projektu, i když pár skutečných novinek mě překvapilo, zejména že Pipin chce v některých písničkách nahradit basovou linku rytmickým prděním, na kytaru se prý má hrát konzervou leča nebo co, atd.

Rád bych se zastavil nad texty Křečíku, které mi laskavě zapůjčil David za to, že mu budu pět minut lhát.

Tematika je dosti široká a prirodzene mčlká. Nebudu tedy zvlášť kategorizovat, jen upozorním nedočkavce na nejzajímavější:

Romantické písně NĚHA /"Možná je něco, co se vymyká, všem veršům, co se neříká..."/ a KOUPEL /"Když svůdné děvy uzřely ho v stínu, hleděly chvíli na neznámou líc, pak jedna skrčila se pod hladinu, cizího pohledu se lekajíc, druhá však vztyčila se jemu vstříc a odkryla dvou liljí pup. To vše, mu jalo srdce tak že o to víc, chtěl spatřit zbytek skrytý ve vodě." - Malá poznámka : I když ruku na srdce, nepřipadá vám to trochu jako Královna víl od Edmunda Spensera?/ přilákají jistě něžné duše, nechybějí tradiční dupárny - DENTY MAN /"...třeste se, Zubatý muž jde po chůře,"/, KONCERT /"Refrén, refrén, to je jako motor a a fanynky a fanynky ty sou jako rotor". Prostě tradiční vzorec . Najde se žert V KAČI /"...a Pipin to za všechny zatáhne"/ a v ÚTĚKU /"kam se má David před tou babou skrýt ?"/, ale i sci - fi v PŘISTÁNÍ nebo ZÁŽITKU /"V Míru, v Míru v báru, sbalili jsme Báru..."/. Určitý pokus o konstruktivní přístup ke světu lze nalézt v písních SVĚT POTŘEBUJE MÍR, BÍLÁ HOLUBICE, nebo A O PÁR MINUT DÁL LIDÉ HLADOVÍ. Za potencionální hit

Každý se na své obě pověsí očima, aby si neviděli do kšichtů, je to právě peklo. Jsem nerost, lemur, větrná eroze - předmětem zájmu ledově chladného. Mrtvým broukem se jich nezabývá a poslední sílu utrácím výkřikem, který nejspíš nikdo neslyší.

Nejllepší je dělat, že strašně přemyslím. Dva prsty lehce opírám o spánek. Každá změna polohy je operací příliš složitou a hlavně bolestnou. Čas je mrtev.

Lehké bezvědomí a prsty sáhnou na půl centimetru v lebce. Pe-
kelné soustředění, ale hlava se napichuje hloub a hloub. Nevím,
zda rvát bolestí nebo o pomoc. Pod bříškem ukazováku cítím závi-
ty mozk. Prudkým pohybem prsty konečně vytáhnou.

Rozdějí to zkusily ještě jednou - pomocí tenounkových drátků prorůstaly lebeční kosti, ale ucuknul jsem včas.

De Press zrovna říká něco o střihání vlasů. Ona přikyvuje i když to tuplem nepotřebuje. Nejspíš každá ženská říká, že ji nic nechce. Nejspíš každá ženská říká chápě vyznání lásky jako výzvu k souloži. Nejspíš každá ženská má pravdu.

Vábec nechápou jedinečnost světíku nezáklého kouřem místo vody.

Chvilí jsem sám, chvíli jsem sám ve dvou. Slova jsou ze zne-
páčené s vehemencí Oidipa v romantických dekoracích.

- Nevadí ti, že tu sácím? -

- Proč tu sedíš sám? -

-Protože si pořádu sám? -

Odházíš v tu nejprůhodnější chvíli. Před i po by to už ne-
bylo ono. Nechápu, jak může vůbec někdo věřit tomu, co říká.

Cesta domů poněkud rozštěnělá. Ah, do duše klesá vlhký chlad podzimu. Hlavou táhnou geniální myšlenky a mizí v nenávratnu elementárních podnětů. Po jedné z nich zůstala jen dokonalá forma. Víš, že měla dve vřty. Dlouhou a krátkou.

Tradiční nedělní velikášství a egoismus. Hlavně ničeho nelítovat.

~~xxxxx~~ Strasne se tábí na sny. Čvachtám se v kalužích plných metafor. Chtel bych do hlíny otisknout své vědomí než bude definitivně prázdné. Zůstal jenom kůň nebo medvěd. Jedině jistý je sestínový zajič.

Úplný konec je odemykání zamykáním a otevírání zavíráním a
smích, když to zjistím. X Takže je to vlastně začátek....

Ne, určitě je to konec.

VYBERALI JSME PRO VÁS
/ z cyklu " Exkluzivní rozhovory" /

Jeden z našich zahraničních zpravodajů se před měsícem vydal na zájezd do mexicko-amerického pohraničí, kde se v hostinci města El Paso setkal s jakýmsi plešatým starcem. Jaké bylo jeho překvapení, když se z děduly vyklubal slavný Chris, vůdčí osobnost věhlasného kolektivu sedmi statečných. Ihned zaplesalo jeho žurnalistické srdce a neubránil se tomu, aby onoho hrdinu podrobil dobře míněnému výlechu týkajícího se bojů s Calverovou bandou. Podnepilý statečný se ukázal být v mnohem sdílnější náladě než zamla-da, čímž spatřily světlo svatě souvislosti dosud obestřené pavučinou dohadů a mýtů.

Rozhovor vám nabízíme ve zkrácené verzi - vynechali jsme všechny Chrisovy obraty jimiž si vypomáhal kdykoli si na něco nemohl vzpomenout, stejně jako jeho četná klení /Carramba! Gonorrhoea! aj./. Výraz "fuck off Calvera" byl upraven na "Calvera se mi moc nelíbil" a spojení "what a bullshit" na "s prominutím tak ne-japně..". Slovo "motherfucker" zní pak v našem překladu jako "nadutec".

x x x x x x

ID : Chrisi, čtenáře ID by určitě zajímalo, jaké je tvoje příjme-ní. Pokud se pamatují, nepadlo během filmu celé jméno jak tvé, tak i tvých spolubojovníků?

Chris: Na tom není nic záhadného. Moji rodiče jsou Slováci, takže původně jsem se jmenoval Laco Trebovjanský. No zkuste si s takovým jménem vyšlápnout na nějaké ničemy. Sklidili byste jedině posměch.

ID : A co Britt, Steve, Harry.... ?

Chris: Všichni jsme původem Slováci, akorát Calvera, tuším, pocházel z Čech. Nikdy se mi ten chlap nelíbil. / volněji: Calvera se mi moc nelíbil/. Ten jeho zapráskaný centralismus! Ob-klopit se čtyřiceti chlapy! Naduteci! Mně jich stačilo šest!

ID : Dobrá. Prozradte nám ale, proč jste si zvolil jméno Chris?

Chris: Když mě nepřátelé spatřili, vydralo se jim z úst zděšené: "Kristepane, zase je tu ten Trebovjanský!" Jenže časem, s tím jak jsem zdokonaloval své střelecké umění, nestačili křik-nout více než první slabiku, čili Kris. / pozn. ID : Chris se čte skutečně "Kris" / A tak mi to zůstalo.

ID : Ano, jistě, tomu musí rozumět každý. Přistupme nyní, po úvod-ním, takřka boxerském otukávání, k některým dramatickým momen-tům z bitvy o nezávislost mexické vesnice, z bitvy, jež z ne-známých důvodů nefigurovala dosud v žádné z učebnic dějepi-su...

Chris: Sorry, že se vměšuju. Pokud má paměť sahá, tehdejší Zápotocké-ho vláda projevovale svého času zájem o získání přátelství mexických kolegů. Roli v tom hrál nejspíš objev nových nale-zišť ropy v Mexickém zálivu. Pak pochopitelně přihlížela s nevolí jakékoli americké intervenci. Později přišel Novotný a ten pro změnu naměl příliš v lásce Slováky. Doufáme, že vaše nové učebnice dějin přinesou na čelných místech podrob-nou rekonstrukci severomexických událostí. Potěšilo by mě zjištění, že náš boj nebyl vedený jen za účelem filmového zpracování, ale že znamenal i určitý stupínek směrem vzhůru ve vývoji civilizace.

ID : A nyní otázka, která se přímo nabízí....

Chris: No prosím.

ID : Podle jakého klíče jste si vybíral své druhy? Byly v tom zapleteny nějaké rodinné vztahy?

Chris: Nejsem přítelem rodinkování se. Mám ale zato čich na lidi. Kdybych chtěl, tak si vyberu šest metařů s nimiž zametu během noci celý El Paso nebo třeba šest zahradníků co udělají v čele s mou maličkostí - z Mohavský pouště za jedno vegetační období džungli. A navíc - všichni stateční byli Slováci a ti, jak známo, držejí všude pospolu. Jsme už holt taková jedna velká rodina.

ID : Některé diváky zarazila jedna z ústředních scén filmu a sice vaše poslední setkání s Calverou. To jste pro umírajícího soka neměl skutečně ani slůvka útěchy? Vždyť ho stačilo počastovat řečí, kterou jste zpřijemnil smrt vašemu Harrymu. Nebo si myslíte, že je důstojné nenávidět až za hrob? Snížilo by to snad vaši velikost?

Chris: No ne! Vidím, že jste zcela neinformován. Jinak byste se nepatel - s prominutím - tak nejspíše. Pamatujete si na našeho mladýho...?

ID : Ano-myslíte toho mládence, co se za vámi pln obdivu táhl, aby vám pak prokázal cenné služby a nakonec jako jediný zůstal ve vsi s mexickým děvčetem?

Chris: Jo, přesně toho, jenže ten spektakl byl řádně přitaženej za vlasy. To asi proto, že si mě pozvali jako poradce /suchý smích/.

ID : Jak to jde spolu dohromady?

Chris: Žárlil jsem na něho. Lezl mi do zelí a navíc měl všechno na co ty mexický slepice letěly. Já jsem plešatej od tří let - on měl krásný hustý kadeře. Mně táhlo na čtyřicet - jemu bylo kolem dvaceti. Upozornil jsem Calveru, že přijde v noci na výzvědy. Na rozdíl od bijáku ho čapli a protože měli hlad, snědli ho s knedlíkem a se zelím. Jak jsem pak mohl takovému barbarovi ulehčovat jeho poslední hodinku? Vždyť měl ještě v žaludku natrávený zbytky mého bývalého spolubojovníka!

ID : Nezlobte se. Teď přijde další choulostivá otázka. Nemyslíte si, že jste rozvleklým líčením bohatství Mexičanů, jímž jste sice sklidnil dokonávajícího Harryho, ohrozil zdar celé akce?

Chris: Počkat! Počkat! Řekl jsem tehdy Stevem: "Kryj vchod od týhle ratejny, já se tady s Harrym rozloučím jménem všech pozůstalých statečných." Steve kývnul že jo. Já pak Harrymu barvitě maloval všechno vo tom iluzorním pokladu, jenže při první zmínce se na mě ode dveří vrhl Steve a řval úplně nepřičetně: "Ty kurvo, ty chceš shrábnout majlant a nás poslat do piše a holýma prdelema?!" Zatímco Harry skončil, rvali jsme se se Stevem hodně natvrdo až do chvíle, kdy nás nový nápor banditů donutil spojit se ke společné obraně. Ani pak si Steve nedal pokoj, takže jsem ho musel zastřelit za vesnicí v lomu, pouhých pět minut po skončení filmu. Bolest mě naštvěla, že tu scénu s Harrym ve filmu tolik natáhli. Vypadal jsem drahnou dobu jako sentimentální idiot.

ID : Vzpomenu ještě jeden okamžik - v závěru rozhodující přestřelky dostává zásah do srdce odvážný vrhač nožů Britt. Klese za opevnění, hází obloukem nůž a ten se zabodává do horní hrany nízké zídky. Vy přicházíte, berete Brittův nástroj, zavřete jej, uložíte na zdivo a mizíte ve víru dohořívající bitvy. Proč?

[illegible]

Chris: ...všiml jsem si iniciál D.T. na rukověti-otec se jmenoval Dežo. Od té doby jsem dělal všechno pro to, abych se nože zase zmocnil. Chaos bitevní vrávy mně umožnil přiblížit se zlodějíčkovi na pět kroků a napálit mu ji přímo do srdce. To je ta druhá maličkost-režisér zaonačil tuhle partii jako by ho dostali banditi. Jenže Calverovi chlapi se na nikoho z nás nechytali! O tom se ve filmu mlčí!

Chris: Jo, ten Irčan!? Besva chlap! Zrzavej jako všichni na Spiši. Nic sem proti němu neměl, ale když tá malí mexičtí parchanti se na něj tolik upnuli. Nechápu co na něm viděli. Uměl jsem to s dětma líp, svatá panna guadalupská je mi svědkem! O Reilly měl tři děti doma. Já byl bezdětnej. Nezasloužil jsem si snad trochu lásky od té drobotiny!? Dyž sem je tam viděl pohromadě, jak jim Reilly slintá ty své oblbováky, ujely mně krapet nervy...co už.. teď chci chlastat!

Chris: Ne, ne, toho mně nepřišijete! Vylez z přístřešku a ukazoval mně, že má všeho po krk. A jak mně to naznačoval, vyšla rána z pistole, co držel v pasouře. Možná to byl úmysl. Kdo ví?

Chris: Harry, že Ťákal sem mu tisíckrát-dyž už elopeš, netahaj do toho koňa. Nedal si říct. Připíjel si s ním na kdejaký krávovinu. Pak není divu, že kůň zaštrykoval nohama a milej Harry se nabod na vidle, co tu odhodili Mexičani při ústupu. Režie opět zabodovala, pche! Ukázala v jeho hrudi akorát jednu ránu!

Chris: Ale ano.Mám říct na lidi,jak sem řek.Teď sháním šest chlapů,řezníků,kteří by během minuty dokázali udělat z Ivana Mládka fašírku.Jak mně ten holomek zesměšnil v tom šotu.No viděli ste to!?

Chris: O to se nestarejte. Šest slovenských řezníků-no problem. Víte, my Slováci jsme všichni tak trochu jedna rodina./Zde redaktor ID přisunuje penáka mezi stercovy svrasklé ruce. Ty se najdenou bleskově spojí a pevně obejmou skleničku. Chris ihned kopne tequilu a dá se do usedavého pláče./

Chris: Noste širší sombréra. Ozónová díra nad Mexikem je v hajzlu. Na slunce sme krátky.../usíná/.

JMC

DRUŽBA ZAMOTÁK SMEČ OPEN 1993

aneb

de Press byl v televizi a měl vlasy od hořčice aneb
u Vosla mají prima gin a Moták mně ho poručil aneb
Nedouš poblil vanu ale už před půl rokem hehe aneb
letos se docela pilo - Moták dva dny dopředu aneb
vynikající feferonák - to by si Pavlíček dal aneb
v pět ráno přijeli aspoň Bezleďáci - Slováci aneb
Lucka strašně přibrala a sotva chodí a štěká aneb
Stará měla noční ale stejně všechny nečepala aneb
Karásek si to přihasil s dvěma samolepkama-pssteneb
Práskáč chodil od rána po kurtu a chtěl pivo aneb
opět problémy se záchodem - ale já to nebyl aneb
v osm jsme začali přikrmovat drake - zadarmo aneb
za Hradiště jsem hrál sám - McEnroe je debil aneb
není důležité vyhrát ale zúčastnit se, že aneb
Irenka je strašně na chlapy a má punkera-plyš aneb
poprvé jsem viděl, že někdo ztratil auto- Šéf aneb
Bezleďákům jsem zdrbel kyteru, ale nenadávali aneb
v Chocni mají kouzelný tunel /tzn. je nešikmo aneb
děti tomu stejně věří a Moták je dobrý herec aneb
perfektní je Džorden, který kalve do zdi aneb
Nedouš mu to stejně zalije betonem, tož co aneb
vůbec nevím, kdo vyhrál, ale Moták to nebyl aneb
dostali jsme dárkové balíčky se smradlavým aneb
mydlem, kterým Moták namaloval Presse na zeď aneb
Štenclovy knajpy, kde jsme jedli žampionov ý aneb
guláš a utopence a dělali si srandu z Kvekoše aneb
nočního, který v noci žere ženským vlasy, fakt aneb
Helmutkova Bára námi pohrdala, že jako pomluvy aneb
Helmutek chtěl jít do pokoje a vyšel na dvůr aneb
Drak se přiznal, že v samošce kupují pivsony aneb
Moták se jen zašklebil - co měl taky dělat aneb
byla tam i Dračí matka se svo brněnsko suto aneb
Stará to prý nevidí ráda, ale o tom nic nevím aneb
Drak lil Krista a vylezla jen brada s fousem aneb
Zamouš a Nedouš mají docela feš samolepky aneb
Mouš má docela feš visitkarden s adresou aneb
"Skončila zábava, začala pakárna." Karásek aneb
měl úplnou pravdu, všichni zase běhali aneb
přesto už vůbec ne jako na pionýráku, lepší aneb
počítám, že za nějaký čas se tam bude již jen aneb
chlastat, což by bylo plně normální aneb
letos obrovská účast, kdo zrovna nehrál tož aneb
se nudil, protože Bezleďáci chtěli taky vy- aneb
hrát a koncert kouskovali a místo nich tam aneb
kvílela nějaká hrůza a že prý z Kanady -totak aneb
když jsme odjížděli jako bychom utíkali aneb
když jsme utíkali jako bychom odjížděli aneb
chtěl jsem napsat, že to bylo perfektní ale aneb
čím víc na to myslím, tím víc si to nemyslím aneb
Moták řekne, že je to hradištská zhovadilost aneb
furt je to nějaký moc organizovaný nebo co aneb
málem bych zapomněl - Nedouš se uvedl povede- aneb
nou teškařicí Courier má problémy - talent aneb
zase si můžu dělat iluze, že za rok to bude aneb
SUPER!

